Amintește-ți cine ești

On Februarie 20, 2015

Schimbă-ți atitudinea de fond care justifică interesul în formularea unei noi idei de realitate, extinzând autenticitatea trăirilor care te încearcă neîncetat în fața situațiilor care te aduc în punctul în care devii altcineva.

Întotdeauna se ivea o descoperire atunci când încercam să pun în evidență existența îndârjitei consecvențe în lupta cu reprezentările vieții. Era un joc unic de explorat, o direcție ajustată pe parcurs, o cale de acces la drumurile închise ale individualității. Cumva, simțeam nevoia unui nou standard de exteriorizare, prin practica interiorizării. Pentru aceasta, trebuia să îndeplinesc exigența de redare a unei experiențe de navigare prin câmpurile trecutului, născută din ideea descrierii elementelor constitutive ale unui pariu însuflețitor (*eveniment – miză – câștig)* , cu ajutorul ecuațiilor de sugestibilitate.

Mă aflam și eu, precum temerarii vikingi care se avântau în diverse expediții de explorare a teritoriilor necunoscute, sub presiunea necesității acute de a-mi rezema umerii incertitudinii de delirul fragil al bucuriei procurate cu efortul imaginației. De o amintire profundă și afectuoasă, de o întâmplare petrecută în vecinătatea destinului meu, de vreun secret care îmi încălzea sufletul asemenea unei melodii răscolitoare care nu se mai oprește. Însă nu întotdeauna respectam ritmurile autoacceptării de sine.

Odată, în mintea-mi riguros formalizată, inadecvată nuanțării caracterului axat pe interpretările trecutului – derulat ca pe o peliculă de film imperfectă, am aruncat o întrebare al cărei răspuns m-am chinuit în zadar să-l aflu. Îmi vedeam propria poveste prin oglinda parțial reflectorizantă a rațiunii manifestate prin Eul empiric, într-o succesiune nesfârșită de imagini (reflectări ale realului din spatele aparenței trăirilor vieții) de la înălțimea conștiinței, de la înălțimea cuvântului gândirii care îmi vorbea în piept prin bătăile inimii, sub biciul de plumb al poruncii: „Remember who you are ! ”

Leadership: Orizontul tău de cunoaștere și existență converge spre transformarea unei realități date, prin analogie cu un Ego care experimentează umilința de a trăi în permanență un adevărat proces de conștiință?

Pe când povestea despre fratele său geamăn care se înecase în copaie, Mark Twain observă că: *„ Nimeni n-a știut vreodată cine anume s-a înecat, eu sau fratele meu. ”* Atât de bine se asemănau, încât nimeni nu a putut să verifice autenticitatea sa. El a fost unicul martor și mărturia lui a reprezentat singurul mijloc de exprimare a adevărului.

Posibilitatea de a valorifica o situație în care te lupți cu ceea ce numim clasic Ego, chiar dacă sentimentele sunt mai puternice decât tine, depinde de valabilitatea relației dintre certitudine și iluzie, dintre realitate și spirit. Tu ești singurul martor al situațiilor care îți validează autenticitatea trăirilor pe care le experimentezi în relație cu o realitate tot mai complexă, marcată de temeri acute sau de bucurii ascunse.

O amintire exprimată prin stimulii proveniți din exemplaritatea unei experiențe de navigare prin câmpurile trecutului, din amintiri și reconstituiri, relevând o realitate în care nu intervine eroarea de a te îndepărta de tine însuți prin întrebări la care nu găsești răspuns, poate să declanșeze o dorință profundă de schimbare și de transformare pe toate planurile.

Leadershipul, ca știință a cărei fundație se clădește, se urnește, se clatină sau cade în funcție de coordonatele de manifestare a puterii de a te recunoaște ca individ separat de lume și

care în același timp are o influență asupra lumii, trece prin stadiul empiric atunci când experimentezi emoții de neuitat.

Rezultatele explorării analogiei dintre cunoaștere și existență sunt calculate riguros în faza de schimbare de sine, dar ele pot fi interpretate și validate în drumul acceptării totale a ceea ce ești atunci când devii conștient de ce se întâmplă într-o realitate care acceptă numai varianta ta de adevăr.

Leadershipul seamănă în acest caz cu un joc de felul „călătorește și socotește" în care trebuie să renunți la vechea identitate care te urmărește, cu bunele și relele de care ai dat dovadă în trecut, într-o existență finită. Şi să concepi o nouă reprezentare a înțelegerii tale - prin prisma a ceea ce ai cunoscut de-a lungul timpului, prin surprinderea contrastului între aparență și esență.

Aparența este dată de gândurile sau sentimentele pline de regret, de tristețe sau de amăgire asupra cărora te concentrezi - care cresc din ce în ce mai mult în tine incertitudinea, până când în final se adună și are loc explozia. Îți pierzi identitatea în firul propriei memorii, în umbra amintirilor, devii suspicios față de propria putere de înțelegere.

La polul opus, esența este ceea ce rămâne stabil în tine, după ce citești printre rândurile aparenței. Adică, odată intrat în labirintul amintirilor, în loc să te pierzi, găsești certitudini care aduc confort psihic conștiinței, redându-ți liniștea interioară.

Atitudinea de fond care justifică interesul în formularea unei noi idei de realitate aparține situației când te vezi prins între incertitudinea unei schimbări de imagine și incertitudinea unei lumi în schimbare, și te-ai decis să alegi varianta adevărului care îți permite să fii tu însuți.

Amintește-ți cine ești aduce în atenție marca identității personale care se dorește a fi cercetată pentru a-ți reconsidera poziția față de virtuțile sau slăbiciunile tale. Să nu uităm ce spunea blogerul Radu Lucian Alexandru: *„ Identitatea este ceea ce fiecare ființă este la un moment dat, privită fiind din perspectiva Întregul ei Ființial."*

Astfel, nuanțarea caracterului prin interpretarea trecutului, trecând prin filtrul gândirii, al simțirii și al sistemului de valori acele întrebări care satisfac nevoia de autenticitate și cunoaștere profundă, este necesară pentru că facilitează trecerea mai ușoară de la statutul de „învins" la statutul de „învingător". Un om învins nu are nicio putere asupra a ceea ce-l neliniștește, el nu-și poate găsi ritmul vieții interioare în dezordinea socială.

Ca să-ți schimbi atitudinea de fond – de la resemnare la hotărâre, extinde-ți cunoașterea asupra a ceea ce te stăpânește, asupra a ceea te-a dus în punctul în care ești acum. Dar nu și emoțiile !

Source: https://neculaifantanaru.com/aminteste-ti-cine-esti.html